॥४॥५॥सर्वभूतानामात्मदृक् अंतःकरणसाक्षी॥६॥अमर्त्यानांदेवानामपिदुर्लभाः॥७॥अतिजीर्णत्वाद्वसनस्यतन्मध्येचीरेणबद्धान्॥८॥अंगहेस
खेमांविश्वंविश्वात्मानंमाम्॥९॥इतिवदन्नेकांमुष्टिंजग्ध्वा तत्परेति अयंभावःएतावतापुंसइहामुत्रचमत्कटाक्षविलासभूतानांसर्वसंपदांसमृद्धयेअ
लम् अतःपरंद्वितीयमुष्ट्यदनेनमामामेतदधीनांकुर्विति॥१०॥ त्वत्तोषस्यकारणंतवतोषस्यकारणंयथाभवेत् तथासर्वसंपत्समृद्धयेयांभक्तस्यसमृ

पत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥ तदहंभक्त्युपहृतमश्नामिप्रयतात्मनः॥ ४॥ इत्युक्तोऽपिद्विजस्त
स्मैव्रीडितःपतयेश्रियः॥ पृथुकप्रस्तृतिंराजन्नप्रायच्छदवाङ्मुखः॥५॥ सर्वभूतात्मदृक्साक्षात्तस्यागमन
कारणम्॥ विज्ञायाचिंतयन्नायंश्रीकामोमाऽभजत्पुरा॥६॥ पत्न्याःपतिव्रतायास्तुसखाप्रियचिकीर्षया॥
प्राप्तोमामस्यदास्यामिसंपदोमर्त्यदुर्लभाः ॥ ७॥ इत्थंविचिंत्यवसनाच्चीरबद्धान्द्विजन्मनः॥ स्वयंजहार
किमिदमितिपृथुकतंडुलान् ॥८॥ नन्वेतदुपनीतंमेपरमप्रीणनंसखे॥तर्पयंत्यंगमांविश्वमेतेपृथुकतंडुलाः
॥९॥इतिमुष्टिंसकृज्जग्ध्वाद्वितीयांजग्धुमाददे॥तावच्छ्रीर्जगृहेहस्तंतत्परापरमेष्ठिनः॥१०॥एतावताऽलंवि
श्वात्मन्सर्वसंपत्समृद्धये॥ अस्मिँल्लोकेऽथवाऽमुष्मिन्पुंसस्त्वत्तोषकारणम्॥११॥ ब्राह्मणस्तांतुरजनीमुषि
त्वाऽच्युतमंदिरे॥ भुक्त्वापीत्वासुखंमेनेआत्मानंस्वर्गतंयथा॥१२॥ श्वोभूतेविश्वभावेनस्वसुखेनाभिवंदि
तः॥जगामस्वालयंतातपथ्यनुव्रज्यनंदितः॥१३॥सचालब्ध्वाधनंकृष्णान्नतुयाचितवान्स्वयम्॥स्वगृहान्
व्रीडितोऽगच्छन्महद्दर्शननिर्वृतः ॥ १४॥ अहोब्रह्मण्यदेवस्यदृष्टाब्रह्मण्यतामया॥ यद्दरिद्रतमोलक्ष्मीमा
श्लिष्टोबिभ्रतोरसि॥१५॥क्वाहंदरिद्रःपापीयान्क्वकृष्णःश्रीनिकेतनः॥ब्रह्मबंधुरितिस्माहंबाहुभ्यांपरिरंभि
तः॥१६॥निवासितःप्रियाजुष्टेपर्यंकेभ्रातरोयथा॥महिष्यावीजितःश्रांतोवालव्यजनहस्तया॥१७॥

द्धिंदृष्ट्वात्वंतुष्येरित्यर्थः॥ ११॥ स्वर्गतंस्वर्गवासिनम् ॥ १२॥श्वोभूतेउदितेरवौविश्वंभावयतीतिविश्वभावनःतेनेति पुरतोभाविनमिंद्रदुर्लभंवि
भवंसूचयति स्वसुखेनस्वानंदपूर्णेनेतिदानेदीनतांदर्शयति नंदितोविनयोक्तिभिः॥ १३॥व्रीडितःस्वचित्तकार्पण्येनलज्जितः महतःश्रीकृष्णस्यदर्श
नेननिर्वृतःसुखंप्राप्तः॥१४॥ निर्वृतिमेवाह अहोइतिचतुर्भिः यद्यतःलक्ष्मीमुरसिबिभ्रताआश्लिष्टोहं॥१५॥ पापीयान्नीच॥१६॥१७॥